

22004A0129(01)

L 26/3

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

29.1.2004

ACORD

între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale protocolului din 2001 la aceasta

UNIUNEA EUROPEANĂ,

pe de o parte, și

REPUBLICA ISLANDA

și

REGATUL NORVEGIEI,

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile contractante”,

DORIND să îmbunătățească cooperarea judiciară în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia, fără a aduce atingere dispozițiilor care protejează libertatea individuală,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că relațiile actuale dintre părțile contractante necesită o cooperare strânsă în combaterea criminalității,

SUBLINIIND interesul comun al părților contractante de a garanta că asistența judiciară reciprocă între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia funcționează într-un mod eficient, rapid și compatibil cu principiile fundamentale ale dreptului lor național și cu respectarea drepturilor individuale și a principiilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950,

EXPRIMÂNDU-ȘI încrederea reciprocă în structura și funcționarea sistemelor lor juridice și în capacitatea tuturor părților contractante de a garanta un proces echitabil,

HOTĂRÂTE să completeze Convenția europeană de asistență judiciară reciprocă în materie penală din 20 aprilie 1959 și celelalte convenții în vigoare în acest domeniu, printr-un acord între Uniunea Europeană, Islanda și Norvegia,

RECUNOSCÂND că dispozițiile acestor convenții se aplică în toate problemele care nu sunt tratate de prezentul acord,

REAMINTIND că prezentul acord, inclusiv anexa I, reglementează asistența judiciară reciprocă în materie penală, pe baza principiilor Convenției din 20 aprilie 1959,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că la articolul 2 alineatul (1) din Convenția din 29 mai 2000 cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și la articolul 15 din protocolul din 16 octombrie 2001 la aceasta au fost stabilite dispozițiile care constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen și care, prin urmare, au fost acceptate de Islanda și Norvegia în virtutea obligațiilor care le revin în conformitate cu Acordul încheiat la 18 mai 1999 între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că Islanda și Norvegia și-au exprimat dorința de a încheia un acord care să le permită să aplice și celelalte dispoziții ale Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă din 2000 și ale protocolului din 2001 în relațiile lor cu statele membre ale Uniunii Europene,

AVÂND ÎN VEDERE faptul că Uniunea Europeană consideră necesară, de asemenea, încheierea unui astfel de acord,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

(1) Sub rezerva dispozițiilor prezentului acord, conținutul dispozițiilor următoare ale Convenției din 29 mai 2000, încheiată de Consiliul Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, denumită în continuare „Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene”, se aplică în relațiile dintre Republica Islanda și Regatul Norvegiei, precum și în relațiile reciproce dintre fiecare dintre aceste state și statele membre ale Uniunii Europene:

Sunt avute în vedere articolele 4, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 25 și 26, precum și articolele 1 și 24, în măsura în care acestea sunt relevante pentru oricare dintre celelalte articole.

(2) Sub rezerva dispozițiilor prezentului acord, conținutul dispozițiilor următoare ale protocolului din 16 octombrie 2001, încheiat de Consiliul Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, la Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene, denumită în continuare „Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene”, se aplică în relațiile dintre Republica Islanda și Regatul Norvegiei, precum și în relațiile reciproce dintre fiecare dintre aceste state și statele membre ale Uniunii Europene:

Sunt avute în vedere articolul 1 alineatele (1)-(5) și articolele 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11 și 12.

(3) Declarațiile făcute de statele membre în conformitate cu articolul 9 alineatul (6), cu articolul 10 alineatul (9), cu articolul 14 alineatul (4), cu articolul 18 alineatul (7) și cu articolul 20 alineatul (7) din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene și cu articolul 9 alineatul (2) din Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene se aplică, de asemenea, în relațiile cu Republica Islanda și Regatul Norvegiei.

Articolul 2

(1) În scopul îndeplinirii obiectivului lor de a se ajunge la o aplicare și la o interpretare cât mai uniforme ale dispozițiilor menționate la articolul 1, părțile contractante urmăresc în permanență evoluția jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, precum și evoluția practicii judiciare a instanțelor judecătorești islandeze și norvegiene competente referitoare la aceste dispoziții. În acest scop, se înființează un mecanism care să garanteze transmiterea reciprocă și cu regularitate a acestei practici judiciare.

(2) Islanda și Norvegia au dreptul de a prezenta Curții de Justiție memorii sau observații în scris în cazul în care o instanță judecătorească sau un tribunal dintr-un stat membru sesizează Curtea de Justiție în legătură cu o întrebare preliminară privind interpretarea unei dispoziții menționate la articolul 1.

Articolul 3

Dacă o cerere este respinsă, Norvegia sau Islanda pot cere ca statul membru solicitat să semnaleze Eurojust orice dificultate legată de executarea cererii în vederea unei eventuale soluționări practice.

Articolul 4

Orice litigiu între Islanda sau Norvegia și un stat membru al Uniunii Europene referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord sau a uneia din dispozițiile menționate la articolul 1 din acordul poate fi prezentat de către una dintre părțile în litigiu la una dintre reuniunile reprezentanților guvernelor statelor membre ale Uniunii Europene și ale Islandei și Norvegiei, în vederea soluționării lui în următoarele șase luni.

Articolul 5

Părțile contractante convin să procedeze la o reexaminare în comun a prezentului acord în cel mult cinci ani de la data intrării sale în vigoare. Această reexaminare are în vedere în special aplicarea concretă, interpretarea și evoluția acordului și se poate referi, de asemenea, la chestiuni cum ar fi consecințele extinderii viitoare a Uniunii Europene în ceea ce privește obiectul prezentului acord.

Articolul 6

(1) Părțile contractante își notifică reciproc îndeplinirea procedurilor necesare prin care consimt să fie legate prin prezentul acord.

(2) Cu ocazia notificării menționate la alineatul (1) sau, dacă acest lucru este prevăzut, ulterior, în orice moment, Islanda și Norvegia pot face orice declarație menționată la articolul 9 alineatul (6), la articolul 10 alineatul (9), la articolul 14 alineatul (4), la articolul 18 alineatul (7) și la articolul 20 alineatul (7) din Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene, precum și la articolul 9 alineatul (2) din Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene.

(3) În ceea ce privește dispozițiile relevante ale Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene, prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni de la data la care secretarul general al Consiliului Uniunii Europene a constatat că toate condițiile de formă referitoare la exprimarea consimțământului la prezentul acord de către părți sau în numele acestora au fost îndeplinite ori la data la care Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene intră în vigoare în conformitate cu articolul 27 alineatul (3), dacă această dată este ulterioară. În ceea ce privește dispozițiile relevante ale Convenției cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene, intrarea în vigoare a prezentului acord creează drepturi și obligații între Islanda și Norvegia, precum și între Islanda și Norvegia și statele membre ale Uniunii Europene față de care Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene a intrat în vigoare.

(4) În ceea ce privește dispozițiile relevante ale Protocolului cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene, prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de-a treia luni de la data la care secretarul general al Consiliului Uniunii Europene a constatat că toate condițiile de formă referitoare la exprimarea consimțământului la prezentul acord de către părți sau în numele acestora au fost îndeplinite ori la data la care Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene intră în vigoare în conformitate cu articolul 13 alineatul (3), dacă această dată este ulterioară. În ceea ce privește dispozițiile relevante ale Protocolului cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene, intrarea în vigoare a prezentului acord creează drepturi și obligații între Islanda și Norvegia, precum și între Islanda și Norvegia și statele membre ale Uniunii Europene față de care Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene a intrat în vigoare.

(5) Ulterior, astfel de drepturi și obligații se creează între Norvegia, Islanda și alte state membre ale Uniunii Europene cu începere de la datele la care Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene și/sau Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene intră în vigoare pentru aceste alte state membre.

(6) Prezentul acord se aplică exclusiv la procedurile de asistență judiciară reciprocă angajate după data la care el creează drepturi și obligații în temeiul alineatelor (3) și (4).

Articolul 7

Aderarea unor noi state membre ale Uniunii Europene la Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene și/sau la Protocolul cu privire la asistența judiciară reciprocă al Uniunii Europene creează, în sensul prezentului acord, drepturi și obligații între aceste noi state membre și Islanda și Norvegia.

Articolul 8

(1) Prezentul acord poate fi denunțat de către părțile contractante. În cazul denunțării de către Islanda sau Norvegia, prezentul acord rămâne în vigoare între Uniunea Europeană și statul care nu l-a denunțat.

(2) Denunțarea prezentului acord, făcută în conformitate cu alineatul (1), intră în vigoare la șase luni de la depunerea notificării. Procedurile de executare ale cererilor de asistență judiciară reciprocă ce nu au fost rezolvate până la această dată sunt îndeplinite în conformitate cu dispozițiile prezentului acord.

(3) Aplicabilitatea prezentului acord încetează în cazul denunțării Acordului încheiat la 18 mai 1999 între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestor două state la transpunerea, punerea în aplicare și dezvoltarea acquis-ului Schengen.

(4) Denunțarea prezentului acord în conformitate cu alineatul (3) produce efecte pentru aceeași parte sau aceleași părți și la aceeași dată cu cea a denunțării acordului din 18 mai 1999 menționat la alineatul (3).

Articolul 9

(1) Secretarul general al Consiliului Uniunii Europene este depozitarul prezentului acord.

(2) Depozitarul publică orice notificare făcută în legătură cu prezentul acord.

Articolul 10

Prezentul acord este redactat într-un singur exemplar în limbile daneză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, islandeză, italiană, norvegiană, olandeză, portugheză, spaniolă, suedeză, fiecare text fiind deopotrivă autentic.

Hecho en Bruselas, el diecinueve de diciembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles, den nittende december to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am neunzehnten Dezember zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εννέα Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels, this nineteenth day of December, in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-neuf décembre deux mille trois.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an naoú lá déag de Nollaig sa bhliain dhá mhíle is a trí.

Fatto a Bruxelles, addì diciannove dicembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de negentiende december tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezanove de Dezembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä yhdeksäntenätoista päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den nittonde december tjugohundratre.

Gjört í Brussel nítjándi dag desembermánaðar árið tvö þúsund og þrjú.

Utfærdiget i Brussel den 19. desember 2003.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Thar ceann an Aontais Eorpaigh
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Umberto Vattani

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands

Ólafur Thorgeirsson

For Kongeriket Norge

Bjørn T. Gerdeland

ANEXA I

Aplicarea în Gibraltar

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, în calitatea sa de stat membru care își asumă responsabilitatea pentru Gibraltar, inclusiv pentru relațiile externe ale acestuia, confirmă că prezentul acord va intra în vigoare pe teritoriul său atunci când Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă a Uniunii Europene din 2000 și Protocolul din 2001 vor fi extinse la Gibraltar, ceea ce nu se va putea face înainte ca Convenția Consiliului Europei cu privire la asistența judiciară reciprocă din 1959 să fi fost extinsă la Gibraltar. În acel moment, Regatul Unit va desemna o autoritate din Gibraltar care va fi competentă în sensul acordului. Orice comunicare oficială cu autoritatea menționată se va efectua în conformitate cu acordurile încheiate între Regatul Unit și Spania cu privire la autoritățile din Gibraltar în contextul instrumentelor Uniunii Europene și ale Comunității Europene și al tratatelor conexe care au fost notificate statelor membre și instituțiilor Uniunii Europene la 19 aprilie 2000. O copie a acestor acorduri va fi transmisă Republicii Islanda și Regatului Norvegiei de către secretarul general al Consiliului Uniunii Europene.

ANEXA II

Declarația părților contractante la Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale protocolului din 2001 la aceasta

Părțile contractante decid să se consulte, dacă este necesar, în cazul în care Republica Islanda sau Regatul Norvegiei sau unul din statele membre ale Uniunii Europene consideră că împrejurările impun acest lucru, pentru a o utiliza cât mai eficientă a prezentului acord, inclusiv pentru a preveni orice litigiu referitor la aplicarea lui practică și la interpretarea lui. Această consultare este organizată în modul cel mai convenabil, luându-se în considerare structurile de cooperare existente.

Declarația Republicii Islanda și a Regatului Norvegiei

Având în vedere Convenția din 29 mai 2000 cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală care permite un contact direct între autoritățile judiciare, Republica Islanda și Regatul Norvegiei declară că autoritățile lor judiciare doresc să efectueze, după caz, cercetările necesare prin intermediul punctelor de contact din Rețeaua Judiciară Europeană, în scopul de a identifica acea autoritate judiciară a unui stat membru al Uniunii Europene competentă teritorial pentru a prezenta și rezolva cererile de asistență reciprocă.
